

6.

V e-ní-te, exultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o sa-

lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci- em e-jus in confessi-

ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e- i.

Quóni- am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus super om-

nes de-os: quóni- am non repéllet dóminus plebem su-am,

qui- a in manu e-jus sunt omnes fi-nes terræ, et alti-tú-

di-nes mónti- um ipse cónspi- cit.

Quóni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam-

fundavé-runt manus e-jus: ve-ní-te ado-rémus, et pro-ci-

dámus ante De-um: plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit

nos, qui- a ipse est Dóminus De-us noster: nos autem pó-

pu-lus e-jus, et oves páscu- æ e- jus.

Hó-di- e si vo-cem e-jus audi- é-ri-tis, no-lí-te obdu-rá-re

corda vestra, sic-ut in exa-cerba-ti- óne se-cúndum di- em

tenta-ti- ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres ves-

tri, probavé-runt, et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti- óni hu- ic,

et di-xi: Semper hi errant corde: ipsi ve-ro non cogno-

vé-runt vi- as me- as, qui-bus ju-rá-vi in i-ra me- a,

si intro- í-bunt in réqui- em me- am.

Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Sic-ut e-rat

in princí-pi- o, et nunc, et semper: et in sæcu-la sæcu-

ló-rum. A-men.